Піп на ярмарку

Степан Руданський

Шиє собі по ярмарку
Молодчина жвавий,
Підглядає, що в батюшки
Гроші у халяві.

Та і гроші ж то хороші —
Самії дукати.
"Будь що буде, — промовляє, —
А треба дістати…"

Сюда-туда повернувся —
Вже й видумав штуку,
Підступає до батюшки —
Цмок його у руку.

"Батюшечко,— став казати,—
Вчиніть мою волю!..
Потрудіться на часочок
До краму зо мною.

Я — най богу невимовно —
Ризи вибираю,
Та сам бачу, що ні міри,
Ні пуття не знаю…"

Пішов батюшка до краму,
Ризи вибирає;
Вибрав самі щонайкращі,
На себе вбирає.

А той присів коло нього,
Ніби поправляє,
А тут тілько від калитки
Ремінці збирає.

Шарп калитку — та у ноги…
Піп до нього хоче,

А купець його за ризи:
"Пагади, панотче!"

Заким отець повернувся,
З себе ризи скинув —
Молодчина з його грішми
Десь, як вітер, згинув.